

כל ביה עשרה שכינה שריא

אמרו רז"ל (ברכות כ"א): מנין לדבר שבקדושה שלא יהיה בפחות מי', אתיא תוך תוך, אתיא עדה עדה, כתיב (בקדושה) ונקדשתי בתוך בני ישראל (ויקרא כב לב), וכתיב (בעדת קרח) הבדלו מתוך העדה הזאת (במדבר טו כא), וכתיב (במרגלים) עד מתי לעדה הרעה הזאת (במדבר יד כז), יצאו יהושע וכלב שמעתי... מכבוד אדמו"ר הרב מהרמ"מ זצוק"ל ראה עד היכן הדברים מגיעים, עד שכל הדברים שבקדושה שבישראל נשמעים ממרגלים ומעדת קרח... והוא לדעתי גדול השבח שעולה מן הגיהנם יותר כו', ... מה שאמר כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' (במדבר טו ג), ... וזהו שעינו הטעתו, ראה שמוכן לדבר גדול, שעל ידו יתגלה ענין קדושת הש"י בעשרה מישראל. (אגרא דכלה קורח)

מחשבת אשכול

"ויבאו עד נחל אשכול" ואיתא במדרש "דהוא רחימו דאברהם". והכוונה... דשלושה אוהבים שהיה לו לאברהם היינו שלושה מיני דעות שנמצא באותו שעה בנפשו. ואשכול נקרא הדעה שהיה לו לחוש על ביטול גופו, כדאיתא שם דאשכול אמר לו "זקן אתה ותסתכן בעצמך". לבעבור כי שהאבות היו עובדים במסירות-נפש הוצרך להיות נפילת המחשבה הזאת בליבם כדי שיהיה נקרא נסיון. ומחשבת האבות יצא אצל הבנים בפועל ממש... שכאן באו אל המחשבה בפועל" (סוד-ישרים שלח)

הבנים אוהבי הארץ

"וטפכם אשר אמרתם לבזי יהיה והביאתי אותם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה" (במדבר יד) "וידעו מלשון אהבה, כמו 'והאדם ידע את חוה אשתו' היינו שבניכם יהיו מחבבים את הארץ. ודבר אלוקינו יקום לעולם, ונתקיים בנו' כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו' אף באנשים שפרקו מעליהם עול תורה ומצוות. ויה"ר שיתקיים במהרה בנו 'ובקשו את ה' אלוקיהם...' (הרב יצחק שוויגער ברכת יצחק. שלח)

המעפילים בימינו

לרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי (תהלים נ' ט"ז). ועל דבר זה ידו וכו' כי העובר על דעת סופרים נקרא רשע כמו שאמרו ביבמות (כ'). אבל על זה אמרו הקדמונים מאמר חז"ל (פסחים פ"ו): כל מה שיאמר בעל הבית עשה חוץ מצא.

ולא לחנם כתבה תורה ענין המעפילים בפרשת שלח אשר כבר האמינו בדברי משה ולמה לא שמעו לו בזה שאמר להם אל תעלו וגו' אלא שהם חשבו שזה בכלל חוץ מצא.

ועיין בזוהר (ח"ג ק"ס). המליץ כל ענין מרגלים על התורה והיה העונש שלא ישיגוה, ועל זה העפילו לעלות אף נגד רצון השם יתברך כמו שאמרו ז"ל (סנהדרין ק"ה). חוצפתא מלכותא בלי תגא נולמדזה

מבלעם שאחר כך הסכים השם יתברך. כי בלעם נסתכל עד עקבתא דמשיחא, ולכך ידע סוד זה] פירוש כידוע מלכות הוא כנסת ישראל וכתר הוא שורש רצון השם יתברך ורצה לומר ממשלה מעצמו בלי רצון הרוצים. והתקרבות כנסת ישראל מעצמם. והם לא הצליחו בזה מפני שאכלוה פגה כמו שאמרו

ז"ל (סוטה מ"ט): בעקבותא דמשיחא חוצפא יסגא, שאז הוא העת לזה... ולכך אמר להם משה והיא לא תצלה, נראה שעצה הוא אלא שלא תצלה ודייק, והיא שבכל מקום דרשו ז"ל היא ולא אחרת,

שיש זמן אחר שמצליח והוא זמנינו זה שהוא עקבי משיחא (צדקת הצדיק מו)